

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De vitæ cupiditate. cap. 19.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

nobis insinuarer, iam morti propinquus, iam spiritum traditurus. Pater (inquit) in manus tuas cōmendo spiritum meum, & hæc dicens expirauit. Et nos ergo cōmendando animam deo, misericordiamq; eius implorando, ac precibus insistendo vitam istam finiamus, & tunc sequetur quod paulo ante diximus: Pretiosa in cōspectu domini mors sanctorum eius, & beati mortui q; in domino moriuntur. Cæterum sicut non timere mortem ad seruos dei pertinet, ita e contrario eam formidare, ad seruos mundi. Quod vt clarius constet, de vana præsentis vitæ cupiditate aliquid dicamus.

¶ De vitæ cupiditate Ca. XIX.

SI diu viuendi vel vota vel confidentiam hominū recte perpenderit, plurimos quidem, qui ita afficiuntur, vanitatis imprudentiæq; arguemus. Diu viuere sperabat diues ille in euangelio, qui frugū hubertate lætatus dilatate cogitabat horrea, cellariaq; ampliare, & his quæ vna æstas attulerat, per annos multos frui. Tantos autem cogitatus abscidit nunquā satis prouisa mors, atq; nocte illa qua ipse sibi longiora felicioraq; vitæ spatia promittebat, coactus est decedere, & cuncta quæ collegerat, alijs relinquere possidenda. Frustra igitur aliquid diuturnum fore sperat, quod statim potest deficere. Sed aliud est sperare dices aliud cupere, licet non idem sint, alterum tamen ab altero pendet, & ex desiderio spes, & spe oritur desiderium. Alioquin quid stultius esse potest, quam cupere aliquid quod te affecuturum non speras? Sed cupis diu viuere, simul & speras, veruntamen times ne te spes ista fallat, atq; ita inter spem metumq; dubius fluctuas. Et cum ita sit, quæro abs te, cum voti compos fueris, cum ad decrepitam vsq; ætatem perueneris, quamdiu vixisti? annos centum aut plures fortasse, si toto hoc tempore deo vixisti, præclare quidem tecum agitur: mox enim in æternum viuere incipies: at si tibi tantum, male profecto rebus tuis consulisti.

Voluptas quippe omnis quæ cum ætate præte-

Luc. 12

Iaco. 4

Psal. 89

Eccle. 46

Iob. 32

riſt pro nihilo eſt, peccata autem manent & perdurāt, quibus grauatus animus ad inferos ruit, ibi pro breui-
 bus delitijs pœnas luiturus ſempiternas. Quid quod
 omnium hominum breuiſſima vita eſt ſuper terram?
 atq; (vt Iacobus apoſtolus ait) vapor ad modicum pa-
 rens. Quæ res cum neminē lateat, quid quaſo tanto pe-
 cupimus, quod velimus nolimus, cito pertranſiturum
 non ignoramus? Diu vixit Adam, diu Maruſalem, a-
 lijꝫ nonnulli ex patribus. Diurnitas tamen iſta ſe-
 neſcente mundo defecit. Quis enī noſtra memoria cen-
 teſimum vitæ attigit annum? cum præſertim Pſalmi-
 ſta dicat, Dies annorum noſtrorum in iſtis ſeptuaginta
 anni, ſi autem in potentatibus octoginta anni, & am-
 plius eorum labor & dolor. Quære ſi quem inuenire
 potes octogenarium ſenem ſanum, neminem certe re-
 peries cui vel aures non obſurduerint, vel viſus nō he-
 berauerit, vel pedes non titubent, manus non tremāt,
 dorſum non curuetur, dentes ſi q; reliqui ſunt, nō flui-
 tent, & tota corporis deformata facies nō penitus alia
 ſit quam fuerat. Adde tuſſim, apoplexiam, paralyſim,
 ſtomachi cruditatem, ventris tormina, inguinum tu-
 morem, ſpirandi difficultatem, mingendi ſtranguri-
 am, aliaq; huiuſmodi multa, quæ annofitas ipſa ſecum
 apportat, nec corpus modo, verum etiam mentem in-
 feſtans. Videas enim pleroſq; delirare per ætatem, &
 qui paulo ante ſapientes habiti erant, iam ridiculos
 eſſe. Cuncq; tot mala vna ſeneſtus afferat, nonne ſatis
 apparet eum qui diu viuere appetit, non vitam appete-
 re, vt putat, ſed morbos? Si quibus autem contingat,
 quod rariffimum eſt, vt etiam in ſeneſta integris ſenſi-
 bus, vegetoq; corpore & mente illæſa ſint, hoc donum
 dei eſt, cæleſtisq; gratiæ fauor, non longæuæ ætatis,
 quæ cuncta corrumpere conſuevit, beneficium. Quod
 Eccleſiaſticus teſtatur, dicens: Dedit dominus ipſi Ca-
 leph fortitudinem, & vſq; in ſeneſtutem permansit illi
 virtus. In Iob etiam legimus: Sperabam q; ætas proli-
 xior loqueretur, & annorum multitudo doceret ſapi-
 entiam, ſed vt video ſpiritus eſt in hominibus, & inſpī

ratio omnipotentis dat intelligentiam. Deniq; in euan- Luc. 12
gelio dominus: Dabo vobis (inquit) os & sapientiam.
Hanc vero sapientiam & iuvenes expetere & senes de-
bent. Quam si adepti fuerint, dabunt certe operam non
vt diu, sed vt bene viuant, neq; vt ætate, sed moribus
graues sint. Nam diu viuere hoc quoq; male habet, q̄
neceſſe ſit, vt qui diu vixerit, mortes videat multoꝝ,
lugeat liberoꝝ orbitatem, ingemiſcat coniugis, fratꝝ
cognatorumq; funera, & frequẽter exitu tristeretur ami-
corum. Quin etiam vel ſua vel alioꝝ adhuc viuẽtium
infortunia deploret, quandoquidem crebrius mala q̄
bona contingere mortalibus ſolent. Quas ob res ynam
tantum habemus (vt equidem reor) vitæ diuturnioris
concupiſcendæ cauſam, vt videlicet quo plus vixeri-
mus, huiusmodi pœnitudinis noſtræ fructus collige-
re poſſimus, tantoq; maius promereri apud deum præ-
mium, quanto prolixioris tempis laborem eidem ſer-
uendo ſuſtinuerimus, dum & alijs prodeſſe optamus,
& pro nobiſmetiſſis cupimus facere ſatis. Alioqn lon-
gam vitam deſiderare, non dei, ſed ſeculi amatorũ eſt,
qui nullo præſentium voluptatum hauſtu ſatiantur: q̄
ſemper viuere vellent, vt ſemper peccare poſſent. Et ta-
men male cupita ſenectus in eo illis bene conſulit ſi ve-
nerit, quod laſciuendi vires obſcœnoſq; amputet affe-
ctus, & ad continentiam cogat vel inuitos. Cæterum
quoniam fidei integritati congruit, non ſolum q̄ iuſſa
ſunt obſeruare, ſed etiam quæ conſulta perficere, op-
portune nunc occurrit, de perfectæ religionis profes-
ſione facere ſermonem.

De perfectione vitæ Cap. XX

Perfectioris vitæ conuiuium eſt, ad quod inuitat Mat. 23
nos dominus: multos quidem vocat, ſed non oēs
quĩ vocati ſunt veniunt: alium retinet corporis
voluptas, alium cumularum opum cupiditas impe-
dit. De quibus dicitur, Illi autem neglexerunt, & abie-
runt, alius in villam ſuam. alius vero ad negotiatio-
nem ſuam. His grauati venire omnino nequeunt. De-